

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I. 35.012/2026/4.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke;
Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;
Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;
Dr. Figula Ildikó bíró;
Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: ... Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: ...)
(cím2)
.... Ügyvédi Társulás

ügyvéd Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: ügyvéd)

(cím2)

Az alperes: Magyar Nemzeti Bank
(1013 Budapest, Krisztina körút 55.)

Az alperes képviselője: Dr. Subai Gáspár kamarai jogtanácsos
(1122 Budapest, Krisztina körút 6.)

A per tárgya: tevékenységi engedély visszavonása és
végelszámolás elrendelése tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 12. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.530/2024/6.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes -mint az orosz állam többségi tulajdonában álló bank- az alperesi határozat meghozatalakor kizárólagos tulajdonosa volt a Társaság (továbbiakban: ausztriai társaság), amely minősített többségi befolyással rendelkező részvényese volt a Bank-nek (a továbbiakban: Bank). 2022 február végéig az ausztriai társaság 8 különböző országban rendelkezett leányvállalattal. Az ausztriai társaság csehországi leányvállalatán kívül 6 leányvállalata eladására megállapodást kötött harmadik személyekkel, mely alapján a jogügyletek végleges lezárására 2022 negyedik negyedévében került volna sor. Az ukrajnai háború 2022. február 24-i kezdetét követően az ausztriai társaságnál és leányvállalatainál likviditás kiáramlások merültek fel, melynek következtében Európában számos eljárás indult az ausztriai társaság, valamint annak leányvállalataival szemben. A magyar leányvállalat 2022. február 24-én jelezte az alperes felé, hogy likviditási gondok merülhetnek fel nála, mely miatt az alperes több határozatot hozott a Bank tevékenységével kapcsolatban, majd 2022. március 02-án a H-JÉ-I-74/2022. számú határozatával visszavonta a Bank meghatározott pénzügyi szolgáltatási és kiegészített pénzügyi szolgáltatási tevékenységek, valamint meghatározott befektetési, szolgáltatási tevékenységek és kiegészítő szolgáltatások végzésére jogosító tevékenységi engedélyeit, egyidejűleg elrendelte a Bank végelszámolását, és végelszámolóként a végelszámoló-t jelölte ki. A határozatot az alperes a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 32. § (1) bekezdés g), 33. § (1) bekezdés a) pontjára, 48. § (1) bekezdésére, a (2) bekezdés a) pontjára és a (4) bekezdésére, a 47. § (2) bekezdésére, valamint a befektetési vállalkozásokról és az áru tőzsdéi szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bszt.) 31. § (1) bekezdés b) pontjára

alapította. Az alperes a határozatot szabályszerűen a Bank részére kézbesítette. A felperes a közigazgatási eljárásban ügyfélként nem vett részt, részére az alperes a határozatot nem kézbesítette, azt az ausztriai társaság küldte meg email-ben a felperes részére.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] A felperes a határozatot keresettel támadta, melyben kérte a határozat megsemmisítését, s perköltség megítélését. Kifejtette, hogy esetében a keresetösségi jog mindkét fogalmi eleme megvalósult, jogi érdeke fennáll, mert az alperes a határozatával a számára és a vállalat csoportja tagjai számára ellehetetlenítette, hogy Magyarországon gazdasági tevékenységet folytassanak, ezáltal súlyosan sérültek az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (a továbbiakban: EUMSZ) rögzített alapvető jogai, így különösen a letelepedéshez, a szolgáltatásnyújtás szabadságához, valamint a vállalkozás szabadságához való joga. Hivatkozott arra is, hogy a Bank értékesítésére irányuló tranzakció ellehetetlenült, ezáltal jelentős bevételtől esett el. A Bank végelszámolásának elrendelésével az eladásra nem kerülhetett sor, melynek következtében fel kellett hagynia a már elfogadott fejlesztési stratégiájával, mely jogai és jogos érdeke közvetlen sérelméhez vezetett. A jogi érdeke is megállapítható a végelszámolási eljárással összefüggésben, mert annak kimenetele jelentős hatással van a saját és vállalatcsoportja működésére és vagyoni viszonyaira. A végelszámolás lefolytatása végső soron a Bank jogutód nélküli megszűnését is jelenti, amely azzal a következménnyel jár, hogy akarata ellenére megszűnik a rendelkezési jogosultsága a Bank felett, azaz sérül a tulajdonhoz való alapjoga is.

[3] Sérelmezte, hogy az alperes nem közölte vele a határozatát, ezért az nem is válthat ki joghatást. Utalt arra, hogy az egyetlen személy, aki a végelszámolás alá került pénzügyi intézmény képviselőjére jogosult, s aki a keresetindításra ténylegesen jogosult és képes, az egy alperestől teljes mértékben függő szervezet. Így olyan mértékű érdekellentét áll fenn, amely az ügyféli minőségen történő jogérvényesítést kizárja. Az ausztriai társaságtól pedig észszerűen nem volt elvárható, hogy megindítson egy olyan időigényes és költséges eljárást a leányvállalata vonatkozásában, amely annak elhúzódása esetén a saját végelszámolási eljárásának észszerű időben történő befejezését akadályozhatta volna. Keresetében az ügy érdemére vonatkozó jogszabálysértéseket is előadta.

[4] Az alperes védiratában a határozatában foglaltak fenntartásával elsődlegesen a keresetlevél visszautasítását kérte a perindítási jog hiánya és a nem jogosult meghatalmazott általi előterjesztése miatt, másodlagosan a kereset elutasítását. Utalt arra, hogy a felperes a megelőző eljárásban nem is volt ügyfél, így nem jogosult perindításra, és a felperes keresetlevelében kizárólag gazdasági jellegű érdeket állított. A felperes keresetösségi joggal sem rendelkezik, keresetében csak gazdasági indokokat hozott fel, amelyek jogának, vagy jogos érdekének közvetlen sérelmét nem alapozzák meg.

A Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla megelőző döntései

[5] Az elsőfokú bíróság a 106.K.703.981/2022/13. számú végzésével az eljárást a Kp. 17. § a) pontja, 48. § (1) bekezdés c) pontja és a 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján

megszüntette. Indokolása szerint a megelőző eljárásban a felperes nem volt ügyfél, a felperes, mint a Bank anyavállalatának a kizárólagos tulajdonosa indított közigazgatási pert.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla az 1.Kpkf.751.056/2023/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Az új eljárásra azt az iránymutatást adta, hogy az elsőfokú bíróság a felperes perindítási jogosultságának hiányát a közvetlen jog, illetve jogos érdeksérelem hiányára hivatkozással nem állapíthatja meg. Amennyiben egyéb pergátló akadályt nem azonosít, köteles az eljárást érdemben lefolytatni, és a felperes által előadott körülményeket az ügy érdemében, a keresetösségi jog körében vizsgálni, annak jogkövetkezményét ítéletében levonni.

Az elsőfokú bíróság döntése

[7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak.

[8] A perben elsőként azt vizsgálta, hogy a felperes rendelkezik-e keresetösségi joggal. Ezzel összefüggésben hivatkozott a Kúria 1/2021. közigazgatási jogegységi határozatának [31] bekezdésében kimondottakra, arra, hogy a keresetben megfogalmazott igény érvényesítéséhez fűződő közvetlen jogi érintettséget a felperesnek kell bizonyítania. A keresetösségi jog megítélésével kapcsolatos kúriai döntéseket és alkotmánybírósági döntést hívott fel, mely döntésekben is megjelenített megállapítások mentén vizsgálta a felperes keresetösségi jogát. Részletesen vizsgálta és elemezte a felperes által a jogi érdek fennállásának alátámasztására felhozott érveket, az Alkotmánybíróság és a Kúria bemutatott ítélezési gyakorlatával összhangban történő értelmezés mellett rögzítette, hogy ezek nem tekinthetők közvetlen jogi érdeket igazoló körülménynek, ezek mind a felperes gazdasági érdeke körébe tartozó érvek. Az üzleti/gazdasági érdek pedig önmagában nem alapozza meg a keresetösségi joghoz szükséges közvetlen érintettséget. Hangsúlyozta, hogy a végső anyavállalat anyagi érdekeltisége nem teszi jogosulttá a végső anyavállalatot arra, hogy a jogi személyt (Bankot) a megillető jogokat gyakorolja, ezért a felperes által csatolt bizonyítékok sem támasztották alá a felperes közvetlen jogi érintettségét a támadott határozat vonatkozásában. Elfogadta az alperesnek azt az érvét, hogy Oroszország nem tagja az Európai Uniónak, így a felperes, mint oroszországi székhelyű gazdasági társaság, alappal az EUMSZ rendelkezéseire nem hivatkozhatott.

A Fővárosi Ítéltábla döntése

[9] A felperes fellebbezése folytán eljáró Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta. Elsőként rögzítette, hogy a megismételt eljárásra az előzményi másodfokú végzés hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasító rendelkezése folytán került sor. A Kp. 110. § (3) bekezdése értelmében az új eljárás lefolytatására vonatkozó iránymutatás az elsőfokú bíróságot köthette, attól nem térhetett el.

[10] Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság az iránymutatásnak eleget téve a felperes keresetösségi jogát érdemben vizsgálta, és ezen vizsgálata eredményeként a kereset

elutasításáról helytállóan döntött. Számos kérdésben – az alperesi határozat tudomásszerzése, az EJEB joggyakorlat alkalmazhatósága – vonatkozásában elismerte a felperesi fellebbezés helytállóságát. Ugyanakkor rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően azonosította a perben elbírálandó jogkérdés lényegét, mellyel kapcsolatos álláspontjáról ítélete [38]-[45] bekezdéseiben részletesen számot adott. Hangsúlyozta, hogy a Törvényszék nem pusztán egy rövid megjegyzés erejéig foglalkozott a Bank és a végelszámoló közötti jogérvényesítési érdekellentéttel, hanem az Alkotmánybíróság és az EJEB esetjog idézésével kellő részletességgel fejtette ki, hogy bár a hivatkozott érdekellentét valóban fennáll, azonban ez a felperes, mint végső tulajdonos keresetőségi jogát nem alapozza meg. Okszerűen és megalapozottan hivatkozott az elsőfokú bíróság az EJEB és az alkotmánybírói döntésekre, ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy az Alkotmánybíróság már a közvetlen tulajdonos érintettségét is csak közvetettnek minősítette. Még az a többlet körülmény sem eredményezheti a felperes keresetőségi jogának elismerését, hogy a Bank képviseletére egy, az alperessel függő viszonyban álló végelszámoló vált jogosulttá, mert az ilyen áttételes igény érvényesítés a tulajdonos személyétől elkülönülő jogi személyiség koncepciójának olyan mérvű áttörését jelentené, amely alkotmányosan sem igazolható.

[11] Elvetette a felperesnek az alkotmánybírói normakontroll eljárás kezdeményezésével kapcsolatos felvetéseit, és ezzel összefüggésben rámutatott arra is, hogy a felperes ténylegesen egy mulasztásban megnyilvánuló Alaptörvényellenességet állított azzal, hogy a Hpt.-ben nincs szabályozva a perbeli határozat megtámadására a feljogosított személyi kör. Hangsúlyozottan utalt arra, hogy a felperes jogának, jogos érdekének közvetettsége azokban az eljárásokban is megnyilvánult, amelyeket szintén ő kezdeményezett az Európai Unió Törvényszéke, valamint az EUB előtt. A jogorvoslathoz való jog sérelme sem valósult meg, miután az Alkotmánybíróság értelmezésében ez a jog a döntéssel érintett személyeket illeti meg, hogy eme érintettségnek közvetlen jellegűnek kell lennie, vagy elegendő a támadott döntéshez fűződő közvetett kapcsolat is, az eljárási törvények rendezik. A felperes a hatékony jogorvoslathoz való joga azzal, hogy a keresetőségi jogának tisztázása érdekében pert indíthatott, s e kérdésben a bíróság ítélettel döntött, nem sérült.

[12] Nem találta alaposnak az anyagi pervezetés hiányára vonatkozó felperesi hivatkozást, illetve az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelésével kapcsolatos kifogást. Az elsőfokú bíróság indokolását kiegészítette azzal, hogy a felperes Magyarországon gazdasági tevékenységet nem folytatott, nem volt közvetlen tulajdonosa a Banknak, az, hogy közvetett módon az osztrák anyavállalaton keresztül tulajdoni részesedéssel bírt, nem jelenti a magyarországi gazdasági tevékenység folytatását és azt sem, hogy jogi értelemben harmadik személyekre is kiterjedő hatállyal diszponálhatott volna a Bank felett. Az, hogy a felperest a belső szabályzatok alapján felügyelő bizottsági tag kijelölési, szervezetrányítási és átalakítási jog illette meg, meghatározhatta a bankcsoport fejlesztési stratégiáját, közreműködhetett a bankcsoport tagjainak likviditás menedzsmentjével, működésével, a jogi kockázatok felmérésével és kezelésével kapcsolatos döntéshozatalban, a Kp. 17. § a) pontja alkalmazása körében jogként, jogos érdekként nem vehető figyelembe, mert e jogosultságokat a magyar polgári jog és az ágazati szabályozás védendőként nem ismeri el, másrészt e jogokat a felperes egyébként is csak közvetetten, az ausztriai társaságban birtokolt tulajdoni részesedésén keresztül gyakorolhatta, így azok a kereseti kérelem érdemi elbíráltóságához szükséges közvetlen érintettséget nem keletkeztethettek. Ahogy a Kúria is megállapította, gazdasági érdek nem alapozhat meg perindítási jogosultságot, a jogot, vagy jogos érdeket pedig a közigazgatási cselekmény közvetlenül kell, hogy érintse.

[13] Végezetül vizsgálta a felperesnek az EUMSZ-re, az Alapjogi Chartára és az Alaptörvényre történő hivatkozásait, az ezzel kapcsolatos jogértelmezést helytállónak tekintette, miután a felperes oroszországi honosságú vállalkozóként nem tartozik annak

hatálya alá. Az Alapjogi Charta akkor alkalmazható, amennyiben az unió jogát hajtják végre, miután a perbeli határozat nem uniós jogot hajtott végre, így az Alapjogi Charta 16. és 17. cikkeinek alkalmazhatósága jelen ügyben nem merülhetett fel. Nem sérült az Alaptörvénynek a vállalkozáshoz való jogát kimondó elve sem, miután a felperes nem igazolt olyan körülményt, amely a vállalkozóvá válásának, avagy saját vállalkozói tevékenységének, tevékenysége folytatásának jogi korlátját jelentené, és amely az alperesi határozattal közvetlen összefüggésben állna.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az ügyben eljáró bíróságok új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítás érdekében. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ad) alpontja és b) pontja alapján kérte. Valamennyi pontra vonatkozóan előadta, hogy a felülvizsgálattal támadott ítélet a Kp. 17. § (1) bekezdés a) pontjának rendkívül szűk és megszorító értelmezésével állapította meg, hogy a felperes nem rendelkezik keresetjogi joggal. A jogerős ítéletben alkalmazott módszertan révén a másodfokú bíróság a hatékony jogorvoslathoz való jog lényegi tartalmától fosztotta meg e jogot, s ezáltal a bírósági jogvédelem valódi lehetőségét pusztán látszólagossá tette. Ennek következtében a peres eljárás útján igénybevehető érdemi jogorvoslat, amely a demokratikus jogállami működés és a magyar alkotmányos garanciák egyik sarokköve ellehetetlenült és súlyosan kiüresedett.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási okot abban látta megvalósultnak, hogy jogerős ítéletben leírtak elfogadása azt eredményezné, hogy nem csak a határozattal szemben, de semmilyen pénzügyi intézmény végelszámolását elrendelő döntéssel szemben nem lenne biztosított a hatékony jogorvoslathoz való jog. Annak kérdésében, hogy ki és hogyan gyakorolhatja a pénzügyi intézmény nevében, illetve javára a végelszámolást elrendelő határozattal szembeni jogorvoslati jogot, a Kúria még nem foglalt állást. A konkrét jogkérdés nem csak a magyarországi leányvállalat szempontjából bír kiemelt jelentőséggel, hanem a magyarországi betétesek és a magyar társadalom vonatkozásában is. Rámutatott arra, hogy a Bank a határozat meghozatalát megelőzően 11 éven át folyamatosan működött a felperes leányvállalataként, melynek során 27 bankfiókot üzemeltetett és több, mint 60.000 betétessel rendelkezett. A kereset érdemi elbírálása nem csak a felperes, de a Bank, annak magyarországi fiókjai, valamint a hitelintézet alkalmazottjai, és jelentős mértékű betétesei szempontjából is meghatározó. Ezen túlmenően szélesebb körű következmények kiterjednek a jelenleg Magyarországon aktív vagy jövőbeli üzleti vállalkozásokat tervező külföldi befektetőkre is. A döntéstől függően ez a kiemelt jelentőségű jogvita növelheti a globális befektetők bizalmát azáltal, hogy megerősíti jogaik és érdekeik erős védelmét.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont tekintetében előadta, hogy a jogerős ítélet által elfoglalt jogértelmezés ténylegesen ellehetetlenítette és kizárta a határozat érdemi bírósági felülvizsgálat lehetőségét, nem maradt semmilyen független mechanizmus az alperes által a Bankkal szemben alkalmazott közigazgatási intézkedések és eszközök jogszerűségének megtámadására. A Bank ténylegesen nem volt abban a helyzetben, hogy közigazgatási pert indítson a határozattal szemben, mivel a nevében eljárni jogosult vezető tisztségviselő képviseleti jogosultsága a végelszámolás alperes általi megindításával megszűnt és ezt követően az alperes leányvállalata kivételével nem volt olyan személy, aki a Bank képviseletére jogosult lett volna, és ezáltal kezdeményezhette volna a bírósági felülvizsgálatot

a Bank nevében. Ez a helyzet nyilvánvalóan összeférhetetlenséget eredményez és sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) ponttal összefüggésben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet jelentősen hiányos volt, mert az nem foglalkozott az alperes és a leányvállalata között fennálló függőségi kapcsolatnak a jogorvoslati jog tényleges gyakorolhatóságára vonatkozó hatásával. A másodfokú bíróság nem csupán kiegészítette az elsőfokú ítélet indokolását, hanem az elsőfokú bíróság helyett indokolt, ezzel megkísérelve orvosolni az elsőfokú ítélet hiányosságait. Hivatkozott, a Kúria Kfv.37.462/2020/8. számon meghozott és közzétett határozatának [21] bekezdésében az ítélet indokolásával kapcsolatban kifejtett álláspontra, amelytől álláspontja szerint a fenti ítélet azáltal tért el, hogy a másodfokú bíróság pótolta az elsőfokú bíróság ítéleti indokolásának hiányát.

[18] Az ügy érdemét tekintően állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Kp. 2. § (1), 17. § (1) bekezdés a) pontját, 88. § (1) bekezdés b) pontját, 99. § (2) bekezdését, 109. § (1) bekezdését, 112. § (2) bekezdését, valamint a Pp. 266. §-t és 346. § (5) bekezdését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,
  - aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
  - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
  - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
  - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[21] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[22] A Kp. 117. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A befogadhatósági ok jogalkotó által megkívánt indokolási kötelezettsége a befogadhatóság kérdésében való döntést segíti elő, a jogalkotó ezáltal lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára annak kifejtésére, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a

felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[23] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Kiemeli a Kúria, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja szerinti befogadási ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási ok tehát azt feltételezi, hogy nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel a jogkérdés, illetve a döntés a társadalom szélesebb körére jogi hatást gyakorol. A befogadás ezekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában.

[25] A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti. [Kfv.IV.37.960/2020/2.] Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson. [Kfv.III.37.778/2020/2.]

[26] A Kúria az ügyben a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét nem látta megállapíthatónak. A Kúria továbbá nem észlelte a felperes által felvetett jogkérdés nagy számú ügyben való előfordulását és a felperes keresetőségi jogának, tehát az egyedi ügyön túlmutató hatását. Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná [Kfv.VII.45.058/2023/2., Kfv.IV.37.643/2023/2.]

[27] A felperes felülvizsgálati kérelmében a keresetőségi joggal kapcsolatos perbeli jogkérdésre hivatkozott, azonban nem mutatta be, hogy e kérdés mikénti eldöntése kapcsán a bírói gyakorlat egysége sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne, a jogerős ítéletől eltérő értelmezésen alapuló ítéleti döntésre nem hivatkozott. A Kúria álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem nem vetett fel olyan új szempontot, amely miatt a keresetőségi joggal kapcsolatban a kialakult gyakorlat ismételt megfontolást igényelne. Rámutat a Kúria arra is, hogy a felperes nem tett konkrét tényállítást arra vonatkozóan sem, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása az egyedi tényállású ügyön túlmutató különös súlyú, jelentőségű, a jogalanyok széles körét érintő jogkérdés eldöntése érdekében szükséges lenne. Önmagában az, hogy a Banknak hány ügyfele, betétese volt, milyen régóta fejtette ki tevékenységét Magyarországon nem alapozza meg a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadás szükségességét. Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglaltakkal

nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná (Kfv.VII.45.058/2023/2.).

[28] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási ok tekintetében a Kúria már több határozatában (pl. Kfv.VII.37.807/2025/2.) rámutatott arra, hogy a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti, miként arra is, hogy a befogadásról szóló döntés során a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálata nem végezhető el. A befogadás keretei között a Kúria megállapította, hogy másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában vizsgálta a felperes keresetossági jogának fennállásra vonatkozó hivatkozásait, értékelte az alapjogi érveket, az EJEB és az Alkotmánybíróság gyakorlata figyelembevételével vizsgálta a felperes által felvetett jogkérdést és a kialakult joggyakorlatnak megfelelően foglalt állást a keresetossági jog tartalmáról, és arról, hogy a felperes esetében annak hiánya miért áll fenn, továbbá részletesen idézte és elemezte az EUB felperes ügyeiben hozott döntéseit, így a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjára tekintettel sem indokolt.

[29] A Kp. 118. § (1) bekezdésének b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai határozatban foglalttól eltérő jogértelmezésen alapul. Az eltérés megállapításának feltétele az összevethetőség.

[30] A Kúria rámutat arra, hogy a felperes által hivatkozott Kfv.37.462/2020/8. számú kúriai határozat egy általános zsinórmértéket fogalmaz meg az ítélet indokolásával kapcsolatban, annak való megfelelést mindig a vizsgált ítélet egészét figyelembe véve lehet eldönteni. A Kúria jogértelmezése szerint döntés alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel kell bemutatni, amelynek terjedelmét és mélységét az adott döntés természete és az ügy egyedi körülményei határozzák meg figyelemmel arra is, hogy az indokolás hiánya vagy fogyatékossága a fél világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e. Nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését, ha a jogerős ítélet külön nem tér ki a fél által felhozott valamennyi érve, elegendő a bíróság mérlegelési szempontjait és jogi álláspontját tartalmaznia. A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének indokolási hiányosságait emelte ki felülvizsgálati kérelmében, márpedig a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet [Kp. 115. § (1) bekezdés], nem az elsőfokú bíróság ítélete, így az ezzel kapcsolatosan eladott indokok a befogadás szükségességét nem indokolhatják.

[31] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bírói döntéseket a konkrét ügy körülményeit figyelembe vevő módon, kellő alapossággal és részletességgel kell megindokolni. A „kellő alaposság” mércéje alapvetően azt jelenti, hogy a bíróság döntésének az ügy érdeme szempontjából releváns, az ügyben választ kívánó kérdésekre kell kiterjednie. Az indokolási kötelezettség a döntés érdeme szempontjából lényeges körülmények megfelelő indokokkal történő alátámasztását követeli meg {3127/2019. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [44]; 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [34]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]; 28/2019. (XI. 4.) AB határozat, Indokolás [85]; 3330/2020. (VIII. 5.) AB határozat, Indokolás [29]}. Az indokolt hatósági döntéshez való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [31]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mennyiségű érvrendszer bemutatása, az indokolásnak az ügy érdeme

szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [22]}.

[32] A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[33] A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási ok valamelyikének fennállását, ezáltal a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának szükségességét.

Záró rész

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[35] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[36] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. március 12.

Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke; Dr. Heinemann Csilla előadó bíró; Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró; Dr. Figula Ildikó bíró; Dr. Tóth Kincső bíró